

Прокуратура України
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
СТАРОБІЛЬСЬКА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА

вул. Монастирська, 15, м. Старобільськ, 92703 факс: (06461) 2-16-73
e-mail: starobilsk@lugprok.gov.ua
Код ЄДРПОУ 02909921

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Дніпро

26 вересня 2024 року

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні – перший заступник керівника Старобільської окружної прокуратури Луганської області Сукач Євген Олегович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42024132580000058 від 19.03.2024, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

Рожку Анатолію Йосиповичу, 19.06.1965 року народження, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Марківка, квартал Молодіжний, буд. 17, кв. 15 (інші персональні дані знеособлені відповідно до закону України «Про захист персональних даних»), -

про підозру в участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Рожко Анатолій Йосипович, будучи громадянином України скоїв кримінальне правопорушення за наступних обставин.

У Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави всього світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської

федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною; людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; на території України не допускається розташування іноземних військових баз; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтями 132-134 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим,

області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третирах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

24 лютого 2022 року російською федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та відкрите захоплення її території.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 "Про введення воєнного стану в Україні" в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Законом України від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, зокрема Указом Президента України від 23.07.2024 № 469/2024 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 12.08.2024 строком на 90 діб, тобто до 9 листопада 2024 року. Законом України від 23.07.2024 №3891-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено зазначений Указ.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій російської федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області, з числа представників незаконного збройного формування, так званої «луганської народної республіки» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно із Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації.

Як наслідок, агресія збройних сил російської федерації та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації більшої частини території Луганської області.

Збройними формуваннями держави-агресора російської федерації, з 24.02.2022 захоплено та окуповано територію Старобільського району Луганської області, до складу якого входить Марківська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області, з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Згідно зі статтею 42 IV-ї Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї – Положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під армією супротивника.

Відповідно до п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Статтею 3 Закону «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» встановлено перелік територій, які вважаються «тимчасово окупованою територією». Такою територією зокрема визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 13.09.2022 № 206 внесені зміни до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25 квітня 2022 року № 75 та викладено редакцію переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні). Згідно зазначеного переліку Марківська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області, перебуває під тимчасовою окупацією та оточенні (блокуванні) з боку російської федерації та незаконного збройного формування, так званої «луганської народної республіки».

Також новим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, до яких також з 24.02.2022 віднесено Марківську селищну територіальну громаду Старобільського району Луганської області.

Разом з тим, відповідно до змін в наказі № 251 від 22.08.2024 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, до яких віднесено Марківську селищну територіальну громаду Старобільського району Луганської області.

Згідно з зазначеним Переліком Марківська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області є тимчасово окупованою територією України з 24.02.2022.

20 вересня 2022 року, так званою «народною радою луганської народної республіки» прийнято закон «Про референдум луганської народної республіки з питання входження до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації».

04.10.2022 за № 6- ФКЗ прийнято федеральний конституційний закон «Про прийняття до російської федерації луганської народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – луганської народної республіки».

Указом президента російської федерації від 19.10.2022 № 756 визначено введення воєнного стану на територіях, у тому числі «луганської народної республіки».

Постановою центральної виборчої комісії рф від 11.12.2023 № 141/1084-8 «Про проведення виборів президента російської федерації на частині території російської федерації, на якій введено воєнний стан» та законом № 19-ФЗ від 10.01.2003 (зі змінами) «Про вибори президента російської федерації», визначено проведення виборів також на території «луганської народної республіки».

З метою організації незаконних виборів, утворено територіальні виборчі комісії на території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району.

Громадянин України Рожко Анатолій Йосипович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, приблизно на початку 2024 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, погодився взяти участь в організації та проведенні незаконних виборів «президента російської федерації» в «територіальній виборчій комісії», яка розташовувалася у приміщенні Марківського селищного будинку культури за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Марківка, вул. Центральна (Леніна), буд. 29, та яка діяла у складі окупаційної адміністрації російської федерації на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

Так, приблизно на початку 2024 року, більш точний час з об'єктивних причин встановити не виявилось можливим, Рожко А.Й., усвідомлюючи протиправний характер вчинюваних дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, маючи умисел на участь в організації та

проведенні незаконних виборів президента російської федерації на тимчасово окупованій території, а саме на території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області, зі своїх особистих мотивів погодився на призначення його на посаду члена «територіальної виборчої комісії», розташованої за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Марківка, вул. Центральна (Леніна), буд. 29, для проведення в період з 15 по 17 березня 2024 року у приміщенні Марківського селищного будинку культури так званих «виборів президента російської федерації», та зайняв вказану посаду знаходячись на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

У період часу з 15 по 17 березня 2024 року Рожко А.Й., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, перебуваючи на виборчій дільниці у приміщенні Марківського селищного будинку культури, розташованого за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Марківка, вул. Центральна (Леніна), буд. 29, та у складі виборчої комісії, виконуючи відведену йому роль члена «територіальної виборчої комісії», спільно з іншими особами (стосовно яких проводиться досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях), шляхом складання списків виборців, ідентифікації осіб, що прийшли на виборчу дільницю, надання вказівок з організаційних питань іншим членам комісії, видачі бюлетенів для голосування, підрахунку бюлетенів, складання протоколу голосування тощо, взяв участь в організації та забезпеченні проведення незаконних виборів на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

Таким чином, Рожко Анатолій Йосипович, 19.06.1965 року народження, обґрунтовано підозрюється в участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні -
перший заступник керівника
Старобільської окружної прокуратури
Луганської області

Євген СУКАЧ

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваної оголошені та роз'яснені.

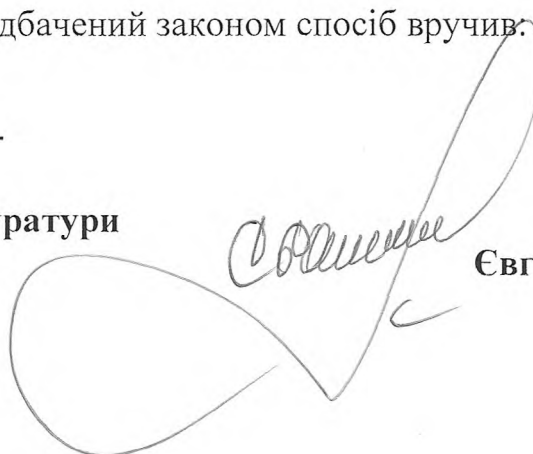
Підозрюваний _____

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року

у присутності _____

Повідомлення про підозру у передбачений законом спосіб вручив:

**Прокурор групи прокурорів
 у кримінальному провадженні -
 перший заступник керівника
 Старобільської окружної прокуратури
 Луганської області**

 Євген СУКАЧ